Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

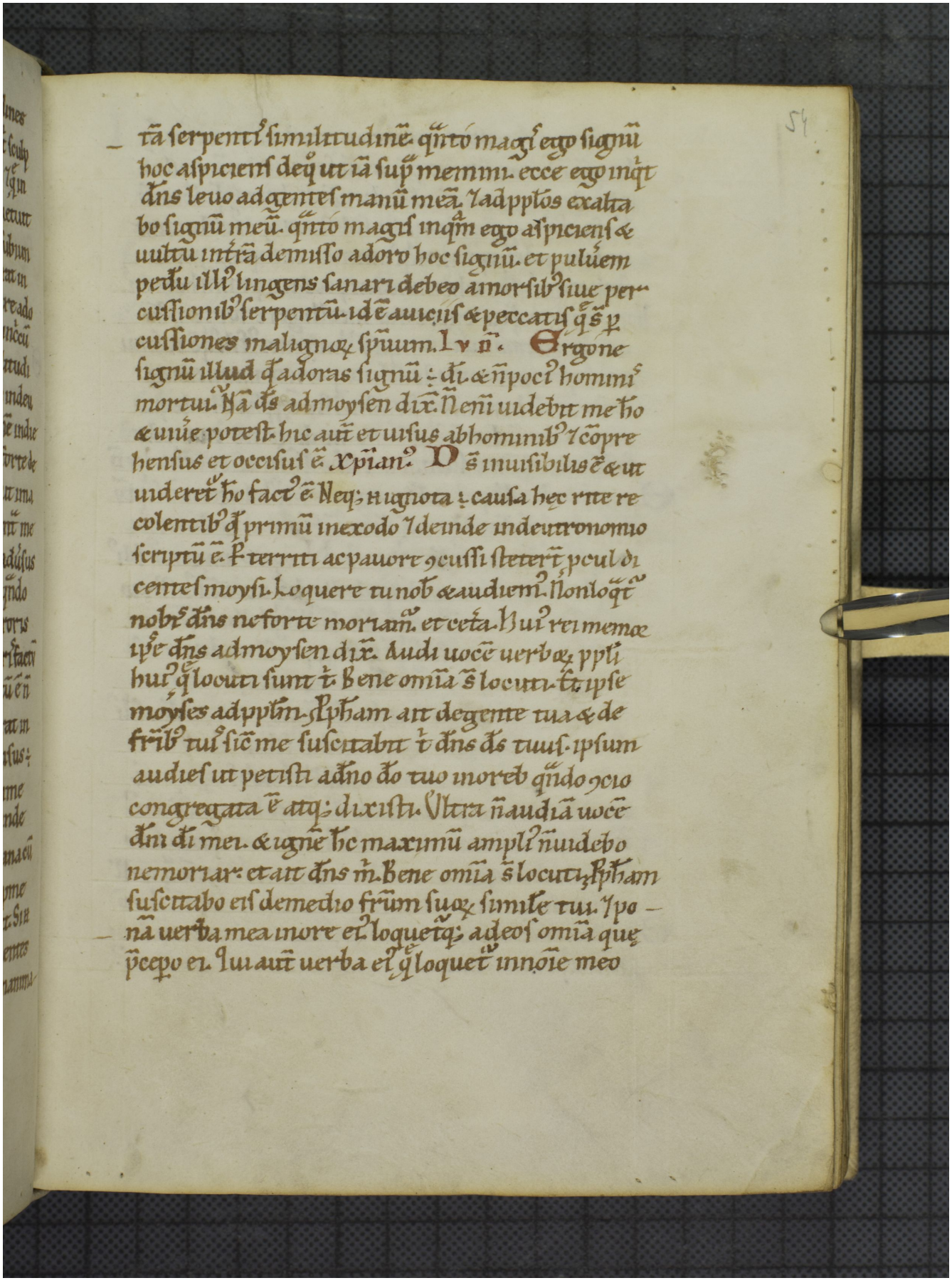

tã serpentis similitudinẽ. q̃nto magis ego signũ
hoc aspiciens deꝰ ut iã sup̃ memini. ecce ego inq̃t
dns leuo ad gentes manũ meã. ⁊ adpp̃los exalta
bo signũ meũ. q̃nto magis inq̃m ego aspiciens &
uultu int̃ra demisso adoro hoc signũ. et puluẽm
pedũ illi⁹ lingens sanari debeo amorsib⁹ siue per-
cussionib⁹ serpentũ. id ẽ auctis & peccatis q̃s p
cussiones maligno⁹ spũum. l v ñ. Ergone
signũ illud q̃ adoras signũ ÷ dic & ñ poci⁹ homini⁹
mortui. Nã ds admoysen dix̃. Nẽ ñ uidebit me ho
o unꝰ potest. hoc aut̃ et ursus abhominib⁹ ⁊ cõpre
hensus et occisus ẽ. xp̃ian⁹. Ds inuisibilis ẽ & ut
uideret̃ ho factꝰ ẽ. Neq; ignota ÷ causa hec rite re
colentib⁹ q̃ primũ in exodo ⁊ deinde in deutronomio
scriptũ ẽ. ꝑ territi ac pauore p̃cussi steterũt ꝑcul di
centes moysi. Loquere tu nob & audiem⁹. ne loq̃t̃
nob⁹ dns ne forte moriam̃. et ceta. Hui⁹ rei memor
ipse dns admoysen dix̃. Audi uocẽ uerbo⁹ ꝑpli
hui⁹ q̃ locuti sunt t̃. Bene omia s̃ locuti-t̃. ipse
moyses adpp̃lm-sꝑham arr degente tua & de
frib⁹ tui⁹ sic me suscitabit t̃ dns ds tuus. ipsum
audies ut petisti a dno do tuo in oreb q̃ndo pcio
congregata ẽ atq; dixisti. Ultra ñ audiã uocẽ
dni di mei. & ignẽ hc maximũ ampli⁹ ñ uidebo
ne moriar. et ait dns m̃. Bene omia s̃ locuti ꝑham
suscitabo eis de medio frũm suo⁹ similẽ tui. ⁊ po-
nã uerba mea in ore eꝰ. loquet̃q; ad eos omia que
p̃cepo eꝰ. Qui aut̃ uerba eꝰ q̃ loquet̃ in nõie meo